

Publicerad 2011-01-20 12:06 av lodjuret/seglare

Det finns flera olika sätt att lära sig hantera sina känslor. Ett vanligt sätt är att prata med en vän eller annan vuxen om sina känslor. Människor har ett behov av att prata av sig och det är ofta det man har vänner till. Var en sådan vän för andra.

Något litet om pedofili, vuxna och barn.

Pedofil är man om man själv är vuxen och inte kan tänka sig att genomföra en sexuell akt eller handling med en vuxen, utan bara med ett barn.

En pedofil dras till just barn.

Om en vuxen man eller kvinna dras till både en vuxen och även till barn.

Då handlar det om sexuell brottslighet bara om personen ifråga begår ett sexuellt relaterat brott mot barnet.

Det är inte brottsligt att fantisera om brott, däremot att förfalla till och i brott.

Om exempelvis en lärare eller lärarinna i skolan, blir förälskad i sina elever och fantiserar om vad de skulle göra tillsammans.

Då är det 'normalt'.

Men om de går vidare och ligger med en minderårig, då är det brottsligt.

Att någon tycker det är äckligt att vuxna som även ligger med vuxna, känner dragning och intresse till barn eller ungdomar, spelar mindre roll.

Att känna dragning till är inget brott i sig.

Hur vanligt det är, det är svårt att säga.

Det är däremot vanligt att barn och ungdomar känner dragning till vuxna.

Att de blir kära i vuxna, att de känner sexuell dragning till vuxna.

Detta är något som vuxenvärlden måste förstå tillhör barnets sätt att identifiera sig med vuxenvärlden och sin egen utveckling.

De vuxnas ansvar är då att handskas med detta som en naturlig del av barns utveckling, men samtidigt förstå att inte bemöta det i handling.

Man kan prata med barn om kärlek, förälskelse och sex.

Man kan berätta om att när ett barn tyr sig till en vuxen så handlar det om att söka trygghet och utforska sina egna känslor.

Barn och vuxna kan exempelvis basta och bada nakna tillsammans.

Men längre än så skall det aldrig gå.

Hur mycket barn och vuxna än kan tänkas fantisera om det så skall det inte gå längre än till nyfikenhet och samtal.

Man skall aldrig lägga ansvaret på barnet, det är alltid den vuxnes ansvar att se till att det inte går längre än så.

Oavsett vad man kan få för känslor mot ett barn, som själv varandes vuxen.

Så skall man alltid ta och känna det ansvaret att inte 'utnyttja situationen'.

Det är som sagt helt okej att fantisera om saker.

Men man måste låta det stanna därvid.

Exempel är ju hur man bearbetar andra upplevelser i livet.

Om man känner sig kränkt av en vän eller granne så kanske man vill hämnas. Många hämnas då i fantasin.

Man kanske slår eller mördar eller sabbar någons bil eller rykte.

Men så länge man bara fantiserar om det, pratar med någon om det och inte låter det gå vidare i brott, så är det okej.

Man kan läras sig att hantera motgångar i livet.

Man kan lära sig hantera att få nobben.

Om man är kär och det inte är besvarat.

Om man söker någons vänskap och det är obesvarat.

Att man själv har förväntningar som inte 'slår in'.

Det är ju ens egna förväntningar och kan aldrig vara någon annans fel.

Att lägga ens egna besvikelser på andra och vilja ha dem att bära ansvar för hur man själv mår.

Det är ju bara barnsligt.

Det är i och för sig inget brott.

Men ett sådant beteende försvårar ens egna relationer med andra människor.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lodjuret/seglare med Poeter.se id #4809 innehar upphovsrätten